



De Heus

DIERVOEDERS

Agri-shop

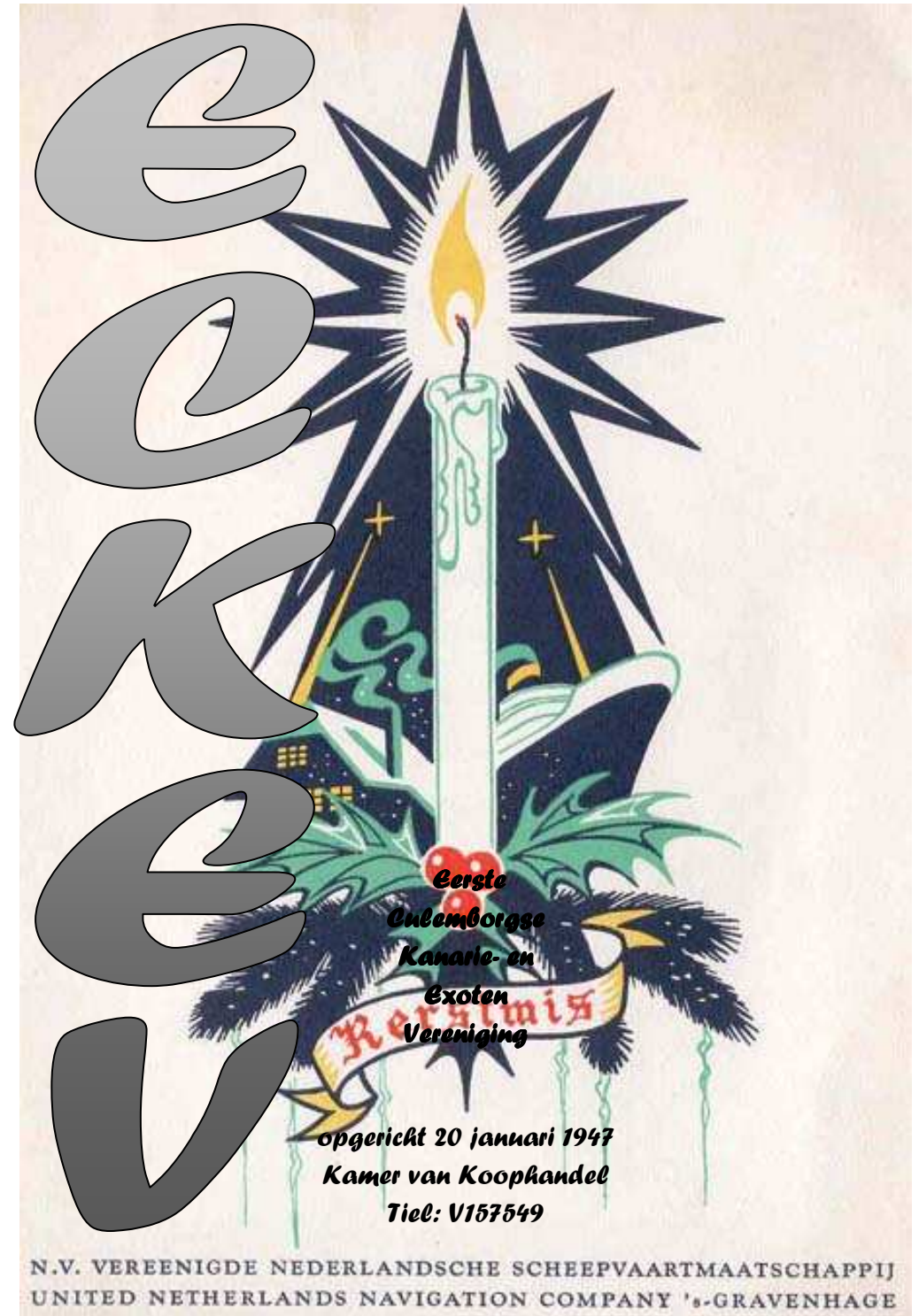
Rijsbosch 17
4112 MB Beusichem
0345-501231
E-mail:
deheus.beusichem@versatel.nl

Openingstijden:

Maandag t/m donderdag	08.00 - 18.00 uur
Vrijdag	08.00 - 20.00 uur
Zaterdag	08.00 - 16.00 uur

Nieuw:

- PAVO & Havens Paardenvoeders
- Cavalor paardenvoeders
- Paardenverzorgingsartikelen
o.a. Oster kammen en borstels
- Carocroc:
Honden- en Kattenvoeders



Het E.C.K.E.V. - bestuur bestaat uit de volgende personen:

Voorzitter: H. Rens
Otto van Reesweg 45,
4105 AB Culemborg
0345 - 518326

Secretaris: J.F.A.Pieters
Merwedestraat 3
4102 GL Culemborg
0345 - 520664

Penningmeester/
ledenadministratie: J.M. van Driel
Schoolhof Oost 10,
4105 AS Culemborg
0345 - 519443

2° Voorzitter: F.W. Stap
Margrietstraat 8,
4116 CR Buren
0344 - 571896

2° Penningmeester: M. Verlangen
Gandhi 215
4102 HL Culemborg
0345 - 517450

Algemeen adjunct: Johan Buurman
Burg Schorellaan 25
4105 DM Culemborg
0345-518031

Materiaalbeheer: M.H.G. Hommelberg
Tulpstraat 59, 4101 GK Culemborg
0345 - 519371

Ringencommissaris: Jan Middelkoop
Heinsiusstraat 16
4105 DG Culemborg
0345 516997

Voorkom teleurstellingen, dus bestel op tijd. Bij twijfel even een belletje naar Jan.

Redactie clubblad: J. Pieters en H. Rens, [e-mail h.rens@hccnet.nl]

Website: www.cable4u.nl/~rens-r9/index.html

Contributie bedraagt € 27,00 per jaar, te voldoen voor 1 januari/1 juli van het betreffende jaar. Inschrijfgeld voor nieuwe leden bedraagt € 200 Bankrekening 31.25.09.294 Rabobank Culemborg t.n.v. penningmeester E.C.K.E.V. Girorekening 3980719



JA, U DAAR!

Uw kwaliteitsschoen verdient het om
vakkundig gerepareerd te worden.

NICO BRON

Herenstraat 19

Culemborg

Tel. 0345 - 513530

een gecertificeerd Meester Schoenmaker



korrel zoals bijvoorbeeld in de korrel van "Sukses" welke daar specifiek voor is ontwikkeld.

- Oppassen met verschillende soorten suikers (fructose, lactose, honing, druivensuiker, enz.) in eivoer. Dit geeft te veel koolhydraten.
- Teveel vitamines verpesten de lever. Er sterven meer vogels door teveel dan door te weinig.
- Een beetje vitamine-B complex houdt de vogels in conditie.
- Nooit langer eivoer aan de jongen geven dan nodig is. Ga zo snel mogelijk over op zaad en geef eivoer als bijvoeder.

NB: Je krijgt een betere opname van eivoer door het zoeter te maken met bijvoorbeeld basterdsuiker. (Vogels zijn zeer gevoelig voor smaak).

Inzet van de rui

- De jongen die slechts wat dons ruien, licht eivoer bijvoeren en hoofdzakelijk zaad geven.
- Bij oude vogels na de kweek de staart afknippen en in de vlucht doen. Deze vogels minstens 50% eivoer bijvoeren. Zij moeten immers volledig de hele bevedering en slagpennen ruien.

Rood of geel stimulantia

Deze kleurstof moet het doorkleuren in de pennen bevorderen. Daarom voor de leg al verstrekken aan de ouders. Tijdens de opfok aan het eivoer toevoegen dat door de ouders aan de jongen wordt verstrekt. Daarna beter in het water, omdat de vogel soms zeer slecht zelfstandig eivoer eet. Het is wel goed mogelijk om kleurstof door het voer te geven, alleen moet je het dan apart verstrekken en zodanig dat 's morgens eerst uitsluitend eivoer wordt verstrekt en 's middags zaad. Daardoor zullen alle vogels 's morgens eivoer opnemen.

Bron een lezing van Sjaak de Jong

Uitnodiging jaarvergadering

Memo

Dit is het laatste nummer van ons clubblad voor het jaar 2005. De sombere omslagen van dit door de dreiging van vogelpest geteisterde jaar zullen we komend jaar vervangen door meer vrolijker gekleurde omslagen, wat ons blad ook een minder bedroefd uiterlijk geeft.

Bedroef of niet in ons clubblad een aantal artikelen over parkieten soorten die vermoedelijk nooit meer in onze Nederlandse volieres terecht zullen komen, omdat ze vermoedelijk uitgestorven zijn. Toch hebben we ze in deze maand van overdenking opgenomen.

We hebben met dank aan Wout van Gils ook een mooi artikel over de goud agaat. Ik vestig er de aandacht op dat voor overname van de artikels de toestemming van de auteur nodig is.



Uitgestorven of niet?

Over twee soorten van het geslacht *Neophema*, waartoe ook de bekende splendidparkiet en turquisineparkiet worden gerekend, is er onduidelijkheid of ze nog wel in volieres voorkomen, ja zelfs of ze uberhaupt no bestaan. Voor mij aanleiding om eens dieper op een tweetal soorten, die ook in onze website staan beschreven, in te gaan.

Onze bekende auteur en voorzitter van de technische commissie parkieten, Harrie van de Linden onderscheidt in zijn alfabetisch overzicht van papagaaiachtigen de volgende soorten:

Genus **NEOPHEMA** Salvadori, 1891 - **NEOPHEMA'S**

<i>Neophema chrysogaster</i> ** (Latham, 1790)	Oranjebuikparkiet
<i>Neophema chrysostoma</i> (Kuhl, 1820)	Blauwvleugelparkiet
<i>Neophema elegans</i> (Gould, 1837)	Elegantparkiet
<i>Neophema petrophila</i> (Gould, 1840)	Rotsparkiet
<i>Neophema pulchella</i> (Shaw, 1792)	Turquisineparkiet
<i>Neophema splendida</i> (Gould, 1840)	Splendidparkiet

Genus **NEOPSEPHOTUS** Matthes, 1912 – **BOURKE PARKIETEN**

Neopsephotus bourkii *** (Gould, 1841) **Bourke's parkiet**

De *Neophema chrysogaster* staat als Oranjebuikparkiet ook beschreven in het grote standaardwerk Parrots of the world, het boek Parkieten uit Australië van R.R.P. van der Mark en Papagaaien en parkieten van dr Thijs Vriens. Ze staan op de CITES lijst voor bedreigde diersoorten. Zoals uit onderstaande foto uit 2001 blijkt zijn ze nog niet uitgestorven.



De oranjebuikparkiet

De Oranjebuikparkieten *Neophema chrysogaster* zijn het zeldzaamst van alle neophema's. In de avicultuur zijn ze bijna onbekend.

Oranjebuikparkieten zijn beschermd bij de wet.

Ze staan op de CITES lijst voor bedreigde diersoorten.

Hun natuurlijke leefgebied is de zuid-oost kust van Australië, Tasmanië en

- Het laatste ei is afwijkend van kleur.
- Poppen die gaan broeden geen eivoer meer geven. Dit verteert binnen de kortste keren, waardoor de pop steeds noodgedwongen van het nest zal gaan om te eten. Vooral de eerste vijf broeddagen zijn van levensbelang bij aanvang van de broedperiode. Temperatuurschommelingen zijn funest voor het embryo.
- Na het uitkomen van de jongen een snoepbakje met eivoer geven. De pop maakt hier kroppap van aan dat de aanstoot geeft tot het groeien van de jongen. Doordat antistoffen weer met de ontlasting van het jong terug gegeven komen, worden de darmen gesmeerd en is de cyclus in gang gezet.
- Bij jongen die achterblijven juist de grote jongen volspuiten in plaats van de achterblijvers. Deze grote jongen zullen dan niet meer sperren, waardoor al het voedsel naar de kleintjes met hun lege kroppen gaat. Wij kunnen nooit die kwaliteit van voer inspuiten die de pop aan de jongen geeft.

Problemen:

- Zwarte stip is een virale aandoening. Een circo-virus of wegwijnvirus. De vogel verteert als het ware van binnen uit. Er wordt wel gekuurd met Tylosine, maar dit helpt niet echt. Of met Tiamutin, resultaten wisselend.
- De colibacterie, afkomstig uit bacterië in het leefmilieu, is verantwoordelijk voor de zgn. zweetziekte. De bacterie zet zich aan de darmwand waardoor via de darmen onvoldoende voedsel wordt opgenomen.
- De E-coli vreet de darmvlokken op met als resultaat dat de darmen een holle pijp worden. De bacterie produceert toxine. Door het omwisselen van waterflesjes gaat de bacterie over van de ene naar de andere broedkooi. Behandeling met een goed antibioticum van de dierenarts.
- Antibioticum mag nooit meer dan tien dagen in het eivoer meegegeven worden. Anders houdt U junkies over en vogels zonder het kleinste beetje afweer.

Eivoer

- Eivoer moet aminozuren bevatten. Vooral dierlijke zoals die voorkomen in kwark en vis. Deze bevatten veel licithine en methionine, waardoor de vogels explosief zullen groeien.
- Het toevoegen van opfokkorrels zoals cous-cous is prima, maar enkel couscous bevat teveel gele kleurstof en te weinig eiwit. Beter is de tarwe-

De voeding van onze kanarie bestaat uit een mengeling van diverse zaadsoorten, zoals bij voorbeeld het vette, zoete zomerraapzaad uit Nederland met onverzadigde vetzuren, die het dichtslibben van de aderen, ook bij de vogels, tegengaan. Ook de diverse soorten millet spelen een belangrijke rol, evenals het negerzaad dat een voorname bron van mangaan bevat.

Raapzaad is een gele stimulant bij onze vogels en deze zal daarom vooral bij mozaïeken vervangen moeten worden door een goede witzaadmengeling.

Kweken in de vroege periode heeft meer nadelen dan voordelen, vooral voor de late tentoonstellingen zoals de districts- en bondsshow. Vogels die in januari geboren zijn zullen in september immers op hun top zitten en zullen naarmate het seizoen vordert teruglopen. Dit zijn ook vaak de vogels die het volgende jaar net voor de kweek begint in de rui vallen.

Vogels die in juni, begin juli geboren worden zullen onder invloed van korter licht binnen vier tot vijf maanden in topconditie zijn en geheel uitgeruid aan de tentoonstellingen in december kunnen deelnemen.

Het belangrijkste advies is om eigenlijk niets te veranderen aan de kweekruimte en eivoer te verstrekken dat eiwitrijk en lichtverteerbaar is. Houdt er rekening mee dat de vogels door de snelle verbranding en door de hoge lichaamstemperatuur zeer veel zuurstof verbruiken en voldoende frisse lucht van levensbelang is.

De kweek van volgend jaar start al in het kweekseizoen van dit jaar. Goed groeiende en sterke vogels zullen immers een aanvulling zijn op het oude kweekmateriaal van dit jaar. Bega beslist niet de domheid om oude vogels weg te doen. Een goede pop kan best drie jaar mee in de kweek en een man vijf jaar. Zij zijn van het grootste belang voor het opbouwen van een stam, en je weet immers wat er aan kwaliteit uit komt.

Tips:

- Nooit een ei schoonmaken, anders komt het nooit meer uit.
- Beschadigde eieren weggooien.
- Niet uitkomen van eieren heeft als belangrijkste oorzaak gebrek aan verse zuurstof in de kweekruimte.

de eilandjes daar rondom. Ze vliegen rond in een paartje of kleine groepjes (veelal familie van elkaar), de hele tijd "fluitend" om in contact te blijven met hun partner of groepsgenoten.

Als ze geschrokken zijn vliegen ze steil omhoog en fluiten fel om vervolgens weer een stuk verder neer te dalen. In Nederlandse volières zult u ze echter niet tegenkomen. Deze vogels zien er, vooral voor een beginner, een beetje uit als een Elegant parkiet, maar de blauwe band op het voorhoofd is hoger geplaatst en het blauw aan de vleugels is net anders blauw. Er is een fel oranje plekje aanwezig op de onderbuik, welke bij sommige vogels zelfs helemaal doorloopt tot de cloaca. Dit oranje plekje is bij de vrouwtjes wat kleiner, maar niet minder gekleurd.

Hoewel ze in gevangenschap (haast) niet voorkomen wordt gezegd deze vogels een gewoon zaadmengsel voor neophema's eten aangevuld met wat eivoer. Sommige vogels zijn dol op stukjes fruit en groente. Net als alle vogels, dienen zij altijd te beschikken over grit.

Er zijn geen successen in kweek in gevangenschap bekend. De paar keer dat ze tijdens het broedseizoen in het wild gezien zijn, bestond het nest uit 4 tot 6 eieren. Als broedgelegenheid nemen ze een holle boom.

Er zijn meldingen dat ze op de eilandjes ook tussen de rotsen broeden. Net als bij de andere neophema's worden de eieren 18 dagen bebroed, waarna ze uitkomen. In het wild broeden ze alleen in november en december, vrij laat dus, maar dan is het daar zomer. Uit de waarnemingen in het wild kan verondersteld worden dat de jongen na ongeveer 9 maanden op kleur zijn. Oranjebuikparkieten worden ongeveer 21 cm.

Rotsparkieten

Rotsparkieten zijn nu tamelijk zeldzaam in de natuur, zodat er veel vraag naar is door de liefhebbers, maar ze zijn zelden te koop.

Deze parkieten horen thuis in een buitenvolière.

Als u gelukkig genoeg bent om een koppeltje van deze vogels te bezitten, dan is het aan te bevelen om ze in een grote volière te huisvesten. Bij voorkeur zo groot mogelijk, met voldoende beplanting, grote rotsen (of imitatie cement rotsen).



Als bodembedekking kunt u grof rivier zand gebruiken. Onder die omstandigheden zouden deze beesten zich het meest op het gemak voelen. Zij zullen een hoop tijd spenderen met klimmen over, en rusten op de rotsen. Een kooi is ongeschikt voor deze vogels. Ze raken dan snel de levenslust kwijt.

Rotsparkieten worden ongeveer 22 cm en is een behoorlijk stevige, forse vogels voor neophema's. Bij deze soort is het moeilijk om het verschil te zien tussen de twee geslachten, maar het vrouwtje is een beetje fletser (minder fel) gekleurd dan het mannetje. Omdat de rotsparkiet het minst gekleurd is van alle neophema's, is het vroeger nooit een populaire vogel geweest bij de liefhebbers. In de natuur leven deze vogels aan de zuid-west kust van Australië, en op de vele eilanden langs de kust waar er (bijna) geen bomen zijn. Ze zijn daar gedwongen tussen de rotsen te nestelen, vandaar de naam rotsparkiet. Rotsparkieten zijn vrij gehard en wanneer ze de beschikking hebben over een beschut gelegen, tochtvrij binnenhok hoeft u 's winters geen extra voorzieningen te treffen.

U kunt deze vogels een speciaal zaadmengsel voor neophema's voorzetten, aangevuld met zo nu en dan trosgierst en kleine beetjes vers onkruid en fruit. In de kweekperiode kunt u ze beperkt wat eivoer voor parkieten geven en uiteraard moeten de dieren kunnen beschikken over een gritmengsel. Een geschikte bijvoeding is gekiemd zaad, vooral als er jongen in het nest aanwezig zijn.

Rotsparkieten zijn rustige vogels en maken een zacht, aangenaam geluid. Als ze schrikken, maken ze een luid en scherp geluid. Net als alle neophema's is ook deze vogel geen knager. Deze vogels voelen zich op hun gemak als er rust heerst rondom de volière.

Is het al niet moeilijk genoeg om een koppel van deze vogels te bemachtigen, kweken is ook zeer moeilijk. Succes is heel zeldzaam. De beste kans op goede resultaten boekt u in een grote volière zoals hierboven beschreven. Een geschikt broedblok heeft een bodemoppervlak van ongeveer 20 bij 20 cm. bij een hoogte van 30 tot 35 cm. maar er zou net zo goed kans zijn dat ze een nestvorm tussen de rotsen kiezen. Deze parkieten maken geen nest, maar leggen de eitjes graag op een zachte, enigszins vochtige onderlaag. Hiervoor kunt u wat turfmoel en/of houtmoel en zaagsel/houtsnip in het blok leggen.

Er worden 4 à 5 witte eitjes gelegd, die door de pop in ongeveer 18 dagen worden uitgebroed. De jongen worden grootgebracht met gekiemde zaden en eivoer. Na ongeveer 30 dagen vliegen de jongen uit. Ze worden dan nog een poosje door de ouders gevoerd, vooral de vader.

Voeding bij de kleurkanaries

VOEDING BIJ DE KLEURKANARIES

Het geven van goede voeding begint al in de voorbereiding naar het eerste ei. Hierin moeten alle voedingsstoffen aanwezig zijn om het ei te laten kiemen en het jong in het ei op te laten groeien. In tegenstelling tot de mens en andere zoogdieren, die gevoed worden via een navelstreng, is het bij vogels niet mogelijk om nog iets extra toe te voegen. Vandaar ook dat afsterven al vaak begint bij het geven van verkeerde voeding in de aanzet naar de kweek.

Het probleem is dat kanaries echt alles eten, ook dat wat niet goed voor hen is. En dat terwijl zij van nature zaadeters zijn. Het belangrijkste zijn eiwitten en enzymen, maar ook hierin zit grote variatie. Wat bijvoorbeeld goed is voor hond en kat wordt door kanaries beslist niet verteerd.

Als het hier fout gaat zorgt dit vaak ook voor ellende in de kweekruimte met als resultaat niet goed functionerende poppen en/of mannen, kleine eitjes, dagen overslaan, stoppen bij 2 tot 3 eieren en uiteraard afsterven van eieren of niet levenslustige jongen.

Ook selecteren we vaak te weinig of conditie en meer op factoren en eigenschappen. Dit in tegenstelling tot vogels in de vrije natuur, waar mutanten en afwijkende eigenschappen geen of weinig kans van overleven hebben.

Waar de mens ingrijpt zullen mutanten en veranderingen vanzelf volgen. Mede omdat de meeste kanaries uiteindelijk familie van elkaar zullen blijken te zijn. Ook zal de geografische ligging van de kweekruimte uiteindelijk beslissen over het uiterlijk van de vogels. Immers (zon-)licht en warmte zijn van invloed op de oxidatie van de bevedering, zodat er een waarlijk verschil in fenotype en genotype zal optreden bij gelijkwaardige vogels in bijvoorbeeld Spanje en Nederland of Denemarken.



Ledenmutaties

Twee nieuwe leden hebben zich aangemeld tijdens onze show en ze treden per 1 januari toe tot onze vereniging.

Het zijn Peter van Gessel uit Kapel Avezaath en Jan van 't Veld uit Nieuwegein. Beide zijn kwekers van wildzang. We hopen dat zij zich thuis zullen voelen bij onze vereniging en ook het komende jaar meer Europese cultuur vogels op onze show te zien.

Ook hebben enkele leden aangegeven in verband met de verkoop van hun vogels het lidmaatschap te zullen beëindigen. We zullen die namen op de jaarvergadering melden.

Noteert U vast in uw agenda:

26 november feest avond

Bezoek aan Wereldshow eind Januari.

Op zaterdag 28 januari 2006 staat een bezoek aan de wereldshow in Zutphen gepland. Als u interesse heeft meldt u dan vast vrijblijvend aan. Ook als een op donderdag of vrijdag gaat geef dit dan even door mogelijk is het dan op samen te reizen. Over de definitieve datum en de hieraan verbonden kosten volgt dan nog overleg.

De jongen zullen na reeds 4 maanden al hun volwassen veren vertonen. Het is beter om een goed kweekkoppel niet te scheiden. Ze vormen vaak een paartje voor het leven. Daarnaast is het moeilijk genoeg om andere vogels te bemachtigen.

Ik hoop hier mee er een beetje aan te hebben bijgedragen om duidelijkheid te krijgen.

*Met dank aan A.M. Steinz uit Nieuw Zeeland voor het beschrijven van de rotsparkiet.
Henk Rens - Culemborg*



6. AGAPORNIS SWINDERNIANUS

De swinderniana, de kleinste vertegenwoordiger van het geslacht *Agapornis* werd in 1820 ontdekt en door Kuhl genoemd naar zijn leraar Dr. Th. van Swinderen (1784- 1851), professor voor natuurwetenschappen aan de universiteit van Groningen. Men onderscheidt drie ondersoorten:

Agapornis swindernianus swindernianus

Woongebied: Liberia.

Agapornis swindernianus zenkeri

Woongebied: Kameroen, Oost-Gabon tot Centraal-Zaire.

De ondersoort *Agapornis swindernianus zenkeri*, die in 1895 werd ontdekt kreeg de naam van zijn Duitse ontdekker de botanicus Georg Zenker (1855 - 1922).

Agapornis swindernianus emini

Woongebied: Het oostelijk deel van Zaire tot diep in West-Oeganda.

De ondersoort *Agapornis swindernianus emini* kreeg in 1908 de naam van zijn ontdekker de Duitse ontdekkingsreiziger en natuuronderzoeker Mehmed Emin Pascha (1840 - 1882) die eigenlijk E.T.O.K. Schnitzer heette.

Beschrijving *Agapornis swindernianus swindernianus*

Formaat: 13 cm.

Man en pop: voorhoofd, bovenschedel en achterkop grasgroen. Wangen en bef meer geelachtig groen. Algemene lichaamskleur groen; iets doffer en bleker op borst, buik en anaalstreek. In de nek bevindt zich een karakteristieke korte zwarte band welke overgaat in een smalle gele tot olijfgele kraag om de gehele hals. Het vleugeldek, de mantel en de ondervleugeldekveren zijn groen. Grote vleugelpennen zwart. Stuit en bovenstaartdekveren paarsblauw; onder-staartdekveren geelachtig groen. De primaire staartpennen zijn groen, de secundaire staartpennen tonen gerekend vanaf de basis een oranje en zwarte dwars-tekening gevolgd door groene uiteinden. De ogen zijn bruin met heldergele iris. Snavel antracietkleurig. Poten groenachtig donkergrijs; nagels donkergrijs.

Beschrijving *Agapornis swindernianus zenkeri*

Man en pop: onder de zwarte band in de nek bevindt zich een roodachtig bruine kraag die zich via de halszijden als een waas uitstrekt tot op de bovenborst en daar geleidelijk overgaat in de bleekgroene kleur van de onderborst. Voor het overige als de nominaatvorm.

Beschrijving *Agapornis swindernianus emini*

Man en pop: de roodachtig bruine kraag om de hals is veel minder uitgebreid en loopt niet door tot op de bovenborst. De snavel is veel sterker gebogen. Voor het overige gelijk aan *A. s. zenkeri*.

Biotoop

De *Agapornis swindernianus* is een bewoner van de praktisch ontoegankelijke regenwouden. Waarschijnlijk is dat ook de oorzaak dat er zo weinig over het gedrag van deze soort bekend is. Immers, de overwegend groene kleur van de bevedering vormt een uitstekende schutkleur tegen de groene achtergrond van het gebladerte, zodat de vogels vaak onzichtbaar blijven. Niettemin werden verschillende keren kleine groepen in de bomen waargenomen en ook wel op de grond opzoek naar insecten. Het grootste

De groepswinnaars waren:

Kleurkanaries: J.Buurman, H. van Valkenburg en A.C. Verwaaij

Postuurkanaries: A. van Velden, M.H.G. Hommelberg en L.R.A. van Munster

Europese Cultuur: E. van 't Lam

Tropen: P. Meijer, M.M. Hagenaars, H. Rens en W. van der Zande

Parkieten: J. Middelkoop, J. Kuijer en L. van Meegdenburg

Duiven en kwartels: M.M. Hagenaars

De avond werd verder gevuld met enkele rondes bingo, voor de laatste maal onder leiding van Frans Stap. Namens alle leden werd hij door mevrouw Blom bedankt voor het vele werk dat hij gedurende meer dan 10 jaar voor deze bingo avond had verzet. Ook was er een door leden van het bestuur gemaakt koud buffet.

In zijn slotwoord dankte de voorzitter, onder verwijzing naar de prachtige sketch van Toon Hermans, niet alleen de dames die de loten verkocht hadden maar iedereen die in de een of andere vorm had bijgedragen aan het welslagen van de show en deze feestavond.



met Frans Stap de catalogussen samengesteld en toen om ± 19.30 uren de meeste weer terug kwamen van het eten waren alle catalogussen klaar Nadat op zondagmiddag de verloting van de planten uit de stellingen en de loterij getrokken waren konden we snel beginnen met de uitgifte van de vogels waarna om 18.00 uur het hele gebouw weer schoon en op orde was. Met dank aan allen die mee gedaan aan het opbouwen en afbreken van de tentoonstelling en aan allen die een bezoek gebracht hebben eindig ik dit verslag van de TT 2005. Er vanuit gaande dat we volgend jaar een nog mooiere show met meer bezoek kunnen maken.

Jan Pieters
Secretaris

Aflassen wereldshow overschaduwde feestavond vogelvereniging

Tijdens de feestavond die op zaterdag 26 november in een vol Rode Kruisgebouw werd gehouden, heeft de Eerste Culemborgse Kanarie- en Exotenvereniging teruggekeken op het afgelopen verenigingsjaar en werden de kampioenen van de onlangs gehouden vogelshow gehuldigd en werden de overige prijzen uitgereikt.

In zijn openingswoord maakte voorzitter H. Rens bekend dat de wereld vogelshow, die eind januari 2006 in Zutphen zou worden gehouden, in verband met de vogelgriep is afgelast. Teveel vooraanstaande vogellanden mogen hun vogels niet uitzenden, waardoor de wereldshow zou degraderen tot een korfbal interland. Leden van de vereniging, die hun vogels voor deze show al hadden ingeschreven, krijgen nu geen kans om wereldwijd hun kwaliteiten te bewijzen. En dat de leden van de Culemborgse vereniging goede vogels hebben blijkt elke week opnieuw tijdens de shows in de regio waarvoor zij hun vogels hebben ingeschreven.

Vervolgens nam plv voorzitter F. Stap het voor zijn rekening om de jeugdkampioenen in het zonnetje te zetten.

De kampioenen bij de jeugd waren Rianne Meijer, die jeugdkampioen bij de tropische vogels werd en ook de mooiste vogel in de jeugdklasse had en Bart Hommelberg bij de postuurkanaries.

De kampioenen bij de senioren waren Henk van Valkenburg bij de kleurkanaries, Bram van Velden bij de postuurkanaries, Rinus Hagenaars bij de tropische vogels en Jo Kuijer bij de parkieten. De heer Kuijer won ook het bondsschild, dat ter beschikking is gesteld van de Algemene Nederlandse bond van Vogelliefhebbers.

deel van de dag schijnen ze zich in de hoge bomen op te houden, bij voorkeur in wilde vijgenbomen. Onderzoekingen van de kropinhoud hebben aangetoond dat een belangrijk deel van hun menu bestaat uit insecten en vijgenpitten. Menigmaal werd ook halfrijpe maïs aangetroffen. Enkele keren werden kleine groepen in de nabijheid van millevelden gesignaleerd, doch of er van de millet gegeten werd kon niet worden vastgesteld.

Over de broedgewoonten van deze vogels is niets bekend. Men vermoedt dat ze evenals de *Agapornis pullarius* broeden in boomnesten van termieten. Wel zijn enkele malen pas uitgevlogen jongen gevangen, waarbij werd vastgesteld dat de zwarte nekkring ontbrak en ze een lichtgrijze snavel hebben met een donkere vlek aan de basis.

Avicultuur

De Nederlander S. Tol zag in het midden van de zeventiger jaren tijdens een reis in Nigeria een swinderniana die in gevangenschap werd gehouden. Het diertje was gehuisvest in een kooitje op de veranda van een huis. 's Morgens werd het vogeltje losgelaten. 's Avonds keerde het terug en vloog zelf de kooi binnen. Overdag scharrelde het zelf zijn kostje op en voorzag zich van water.

Pater Hutsebout, die deze vogels vele jaren in hun natuurlijke omgeving observeerde, hield ze geruime tijd in gevangenschap. Het voedsel bestond uit wilde vijgen, waarvan ze alleen de pitten namen. Ander voedsel werd niet geaccepteerd. Zonder vijgen stierven ze binnen enkele dagen. Hieruit zouden we mogen concluderen dat deze vogels naast insectenetters bijzondere zaadeters zijn. Voor zover bekend werd de swinderniana nimmer in Europa in gevangenschap gehouden. Zouden er echter ooit geïmporteerd worden, dan zal naast vijgen, meelwormen en miereneieren een zeer gevarieerd zaadmengsel verstrekt dienen te worden. Aangezien in de streken waar deze vogels leven ook maïs, rijst en millet verbouwd worden, mogen deze zaden in een dergelijk mengsel zeker niet ontbreken. Voorlopig ziet het er echter niet naar uit dat deze soort hier ooit te zien zal zijn.

Harrie van der Linden



TUINCENTRUM
Th. v.d. HURK & Zn.
Honddijk 11 Culemborg

tel: 0345 512136

fax: 0345 530366

ruim 8000 m²
kamer en
tuinplezier

JAPAN HOSO

Historie

Het zal in de periode na de Eerste Wereldoorlog zijn dat er exporten plaats vonden van Belgische Bultkanaries, waarschijnlijk de kleine exemplaren, de zogenaamde Doodsbidders en Scotch Fancy kanaries naar Japan. Uit diverse berichten valt vast te stellen dat uit kruisingen met beide vogelrassen in 1926 rond Tokio de eerste vogels ontstonden die nu de naam Japan Hosos dragen. Na de Tweede Wereldoorlog vonden opnieuw exporten van postuurkanaries naar Japan plaats. Er ontstonden uit deze vogels tenminste twee kweekrichtingen, die van de gladbevederde, gebogen Japan Hosos en die van de gefriseerde, rechtopstaande Makige.

Het is vooral Dhr. Nakamura geweest die in Tokio de eerste vogels van dit ras kweekte en zelfs voor deze vogels een eigen vereniging oprichtte. De vogels zijn vermoedelijk ontstaan uit de Belgische Bultkanarie en de Scotch Fancy en waren dan ook ondanks selectie wel wat groter dan de vogels die nu gekweekt worden. Het was in Japan, in de tijd van Nakamura, de gewoonte dat kwekers niet hun eigen naam gebruiken maar een kwekersnaam aannamen (je zou kunnen zeggen een artiestennaam). Zo had Nakamura de kwekersnaam Hosei en als een soort handelsmerk noemde hij zijn vogels Hosos. In Europa werd de vogel daarom dan ook Japan Hosos genoemd.

In 1960 kwamen de vogels voor het eerst op een Europese tentoonstelling en wel op de National Cage Bird Show in Londen. Het waren intensief gele mannen. Van deze vogels werden door de bekende Duitse vogeltekenaar, Herman Heinzel, afbeeldingen gemaakt.

DE TT

De definitieve sluiting van inzendingen is op de ledenvergadering van 19 oktober waarna op 26 oktober door het bestuur en de TT commissie bij Henk thuis de kooinummers en verdere zaken verdeeld zijn.

Afgesproken is dat we op donderdagmorgen vroeg (09.00 uur) bij van Eeuwijk zullen zijn om de stellingen op e.d. op te laden en in het Rode Kruis gebouw op te gaan zetten.

We starten vroeg omdat een aantal leden 's middags geen tijd hebben.

Het inbrengen van de vogels zal geschieden om 21.00 uur

Vrijdag morgen zijn we om 08.30 uur gestart met het keuren, om 12.00 uur is er een drankje geschonken waarna een lunch in buffetvorm is geserveerd. De keuring was om 14.30 uur geëindigd waarna het nog even tijd uit moesten trekken om de kampioen bij de kleurkanaries te kunnen laten vaststellen door de keurmeester (er waren 6 vogels met 92 punten).

Avonds om 20.00 uur werd door de Voorzitter de officiële opening gedaan met het bekend maken van de kampioenen.

Over het algemeen kunnen we concluderen dat we een goede show hebben gehad en waar door het hele team van de TT commissie goed werk is verricht. De locatie werd door iedereen zowel leden als bezoekers gewaardeerd om zijn ruimte en opstelling.

Voor de nieuwe stellingen en de verlichting daar was men erg enthousiast over, in vergelijking met het trefpunt was de algemene mening **“Volgend jaar weer in het rode kruis gebouw”**.

Het bezoek stak wat magertjes af tegenover vorig jaar, maar het niet tijdig bekend kunnen maken van de TT door de vogelgriep is daar zeker debet aan. We hebben ongeveer een 40 tal betalende bezoekers mogen verwelkomen en ook was er matig belangstelling van de zusterverenigingen. Het drukken van de catalogussen was dit jaar een klus apart Henk en Jaap hadden behoorlijk voorwerk gedaan zodat alleen de resultaten van de keuringen nog ingevuld moesten worden, waarna er op de kopieer machine van de school “De Regenboog” gekopieerd mocht worden, waarvoor uiteraard de dank van de vereniging.

Er waren niet direct afspraken gemaakt over het samenvoegen van de catalogussen zodat de mensen die niet aan het kopiëren waren naar huis zijn gegaan om te eten. De mensen die waren gaan kopiëren hebben samen

Verslag T.T.Commissie 2005.

Begin oktober is de T.T. commissie bestaande uit het Bestuur en aangevuld met enige leden bij elkaar geweest om een start te maken met de organisatie van de TT 2005.

Henk Rens had al veel voorwerk gedaan door een bijgewerkte lijst van werkzaamheden te presenteren, hetgeen veel vergadertijd scheelde, ook waren de keurmeesters al gecontracteerd.

Voor de 2^e keer konden we weer gebruik maken van het Rode Kruisgebouw waar we vorig jaar tot volle tevredenheid ook onze TT gehouden hebben

Het voordeel van het Rode Kruisgebouw is dat we de beschikking hebben over 2 lokalen zodat we de tentoonstelling en het verblijf (catering) op een goede manier kunnen scheiden.

De Loterij

Ook dit jaar zijn er weer 2000 loten gedrukt en verdeeld onder de leden, we gaan er voorlopig vanuit dat we deze aan de man kunnen brengen.

Op 18 oktober was de laatste dag dat niet verkochte lootjes konden worden terug gegeven. Zondag 6 november vond de trekking om 15.30 uur plaats vinden in het Rode Kruis gebouw

Ook dit jaar is het door "Expert" weer mogelijk gemaakt om voor een schappelijke prijs zeer mooie prijzen te kopen, te weten:

1^e prijs een Fiets

2^e prijs een alleszuiger

3^e prijs een DVD speler

Uiteraard zijn er nog meerdere prijzen.

Ook dit jaar is de uitslag van de trekking weer bekend gemaakt worden in ons clubblad, de huis aan huis bladen en op de kabelkrant.

De taart voor hem of haar die de meeste lootjes heeft verkocht was wederom voor Pieter Klaassen.

De prijzen zijn gevallen op de volgende lotnummers:

1^e prijs 0787 4^e prijs 0159 7^e prijs 0845 10^e prijs 1929 13^e prijs 1675

2^e prijs 0439 5^e prijs 1140 8^e prijs 1281 11^e prijs 0308

3^e prijs 0300 6^e prijs 0504 9^e prijs 1161 12^e prijs 0962

In België ontdekte Dhr. Beerickx in 1963 een aantal exemplaren bij een vogelhandelaar, waarna Dhr. E. Werry de kweek verder ter hand nam en voor de Japan Hosos zelf een standaard opstelde. De kweek van dit ras heeft daarna een grote vlucht genomen.

Beschrijving

De Japan Hosos is een kleine houdingvogel.

De grootte mag maximaal 11,5 centimeter zijn. Binnen deze grootte neemt de vogel een werkhouding aan die "halvemaanvormig" is. Bij het aannemen van die juiste werkhouding bevinden zowel kop als het uiteinde van de staart zich voor de zitstok. Daarbij zijn de pootjes licht gebogen met goed bevederde zichtbare dijnen.

De geadviseerde ringmaat is 2,5 millimeter.

De kopvorm is klein en fijn en komt het meest overeen met die van de aalkop. De schedel is ovaal en smal. De hals is lang en fijn en gaat over in hoge schouders. Deze schouders zijn daarbij smal en goed afgerond. Tussen de beide schouders zal, als van achter de vogels emaar wordt gekeken, geen inzinking zichtbaar zijn.

De rug is goed rond met vleugels die goed gesloten aanliggen en een lengte hebben die in overeenstemming is met de lengte van de rug. Het lichaam is binnen de grootte van 11,5 centimeter slank en cilindervormig. De staart is smal, in verhouding lang en aan het uiteinde licht gevorkt. Tijdens het aannemen van de werkhouding moet de staart onder de zitstok doorgaan. De bevedering is glad en kort.

Frisering is niet toegestaan, al kan het voorkomen dat de borstbevedering wat over elkaar schuift door de gebogen eigen houding van de vogel. De lengte van de bevedering is mede bepalend voor de grootte van de vogel. Voorkomen moet worden dat te veel met te lang bevederde vogels wordt gekweekt.

De combinatie half intensief x half intensief zal hiervoor een goede oplossing zijn waarbij uiteraard streng geselecteerd moet worden op de totale vorm van de vogel. Alle kleuren zijn toegestaan.

Keurtechnische aspecten Internationaal wordt de Japan Hosos in onderstaande rubrieken beoordeeld:

Houding	30 punten
Vorm	25 punten
Schouders en rug	15 punten
Grootte	10 punten
Kop en hals	10 punten
Conditie	5 punten
<i>Totaal</i>	<i>100 punten</i>

De Japan Hosos wordt tentoongesteld in de open postuurkanariëkooi met twee zitstokken. De dikte van de zitstokken is 10 millimeter, de onderlinge afstand van de zitstokken is 10 centimeter.

JAPAN HOSO



De agaat geel intensief

De agaat ofwel de eerste reductie factor is een verdunde vorm van groen. Deze verdunning heeft hoofdzakelijk vat op de toppen van de contourveren en de van de grote pennen. Het gevolg is dat de agaat een lichte omzoming heeft van vleugel en staart pennen. Het is hierdoor dat de indruk ontstaat dat bruin en zwart zijn afgezwakt, maar dit is maar ten dele waar. Want wat is er namelijk gebeurt? Het bruine PHEAO MELANINE wordt door een factor met een verdunde werking beïnvloed. Dit geeft weer de schijn dat het zwart en het bruin zijn opgebleekt. In wezen is het geen verdunning maar een vermindering van het aantal bruin pigmentkorrels. De factor die dit veroorzaakt noemt men, zoals ik hierboven al vermeldde, de eerste reductiefactor. Ofwel ook dikwijls genoemd de opbleekfactor. Het is daarom ook niet erg vreemd dat een beginnend liefhebber nog wel eens een groene met een agaat wil verwisselen. Ook al is er een duidelijk verschil waar te nemen. De opbleekfactor heeft, en het zal u al wel wat duidelijker zijn, een grote invloed op het totaalbeeld van de agaat.

Samenstellen kweekkoppels

1. Gebruik volle forse vogels goed in de bevedering.
2. Zorg voor een goede dubbele geelfactor.
3. Een fijne smalle korte symmetrisch getekende tekening doorlopend tot in de flanken, baardtekening.
4. Zorg dat ge vogels neemt met een pigment bezit beginnend ongeveer voor aan de snavel (dus geen pigmentloze band op het voorhoofd)
5. Geen of minimaal bruin op het rugdek.
6. Een weinig blauwstructuur is aan te bevelen.
7. Beste kweekmethode is de kweek naar AGAAT GEEL INTENSIEF
Het kweken van agaten valt zeker niet mee, zeker vogels met een witte ondergrond laten nogal een verschil zien in uiterlijk. Men zal dus een een en de zelfde reeks vogels diverse variaties zien van agaten. Ik raad u eens aan hier op te letten, en u zult zien wat ik bedoel. Voor de technische commissies is hier zeker nog wat te doen.

Enkele koppelingen

AGAAT GEEL INTENSIEF x AGAAT GEEL INTENSIEF

met een lichte schimmel voldoende grote en goede bevedering.

AGAAT GEEL INTENSIEF x AGAAT GEEL (met lichte blauwfactor)

AGAAT DOM/REC x AGAAT GEEL.

Zonlicht bij de agaat intensief

In boven omschreven zaken komt men regelmatig tegen de opbleking, ofwel de opbleekfactor van de agaat (eerste reductiefactor). Daar in de agaat de opbleking al is gebeurt zou ik echter u niet aanraden de vogels in de zon te plaatsen. De zon doet namelijk ook aan opbleking en een teveel aan opbleking komt de goud agaat zeker niet ten goede. Dus houd de vogels uit de zon is mijn advies. Wat betreft de voeding denk ik dat deze weinig invloed heeft, al is mijn inziens een te veel aan caroteen houdende zaden niet goed voor de grondkleur. Ik heb ook menigmaal gelezen dat zonnepitten geven tijdens de rui de kleur van de goudagaat ten goede zou komen. Misschien eens het proberen waard.

Standaard agaat geel intensief

1. Fijne korte smalle en onderbroken tekening symmetrisch ten opzichte van elkaar, duidelijke baardtekeningen.
2. hoorndelen grijzig-vleeskleurig.
3. Geen bruinbezit.
4. Flanktekening en wangvlekken moeten zichtbaar zijn en symmetrisch t.o.v elkaar.
5. Licht opgebleekte veerranden.
6. Een heldere zuivere en goed verdeelde goudgele intensieve grondkleur.
7. Kop melannisatie moet beginnen aan de snavelbasis.
8. Grote +/- 14,5 cm.

Veel voorkomende fouten

- Te zware en niet onderbroken tekening.
- Te lichte melanisatie (grijsachtig van kleur).
- Vlekkerige onzuiver grondkleur.
- Flanken en broek te licht van kleur.
- Geheel te bruin.
- Baardtekening ontbreekt.
- Uitgeloopte vleugelpennen.

Ik hoop bij veel beginnende liefhebbers de agaat geel intensief weer eens onder het daglicht gebracht te hebben, en zo de aandacht die deze reeks vogels vraagt weer opgewakert te hebben, deze vogels verdienen het.

Wout van Gils www.users.skynet.be/woutvgils/

Verboden artikel over te nemen zonder toestemming van de auteur van dit artikel

